

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Nærværende lovforslag udgør første del af en samlet revision af den i 1996-98 gennemførte nye telelovgivning, og dermed første del af udmøntningen af den politiske principaftale af 8. september 1999 om »Sigtelinier for telepolitikken – danskernes adgang til netværkssamfundet«.

Lovforslaget indeholder således en samlet gennem- og sammenskrivning af reglerne om forbrugerbeskyttelse, forsyningspligt samt nummer- og samtrafikforhold. Hertil kommer nogle mindre ændringer i lov om Telestyrelsen, lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og i lov om offentlig mobilkommunikation.

Anden del af lovrevisionen vil blive gennemført i Folketingssamlingen 2000-2001 og vil indeholde en samlet gennem- og sammenskrivning af reglerne i lov om offentlig mobilkommunikation, lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, lov om graveadgang og ekspropriation m.v. til telekommunikationsformål og lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v.

Herefter udestår alene den endelige afvikling af lovbestemmelserne om statens eneret og Tele Danmarks koncession, der er indeholdt i lov om telegrafer og telefoner og lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. Se afsnit A, underafsnit 6, herom.

Kommunikationssektoren i bred forstand er af afgørende betydning for mulighederne for at realisere visionen om netværkssamfundet som kilde til fortsat samfundsmæssig udvikling, vækst og beskæftigelse. Man kan også beskrive det sådan, at kommunikationsprodukterne er Danmarks »strategiske nøgleråvare« – eller adgangsbillet - når det gælder udnyttelse af de muligheder, som netværksøkonomien og netværkssamfundet giver.

Hvor dagsordenen for telepolitikken og den tilhørende lovgivning fra 1995 og frem har været liberalisering af telesektoren, dvs. restruktureringen fra monopol- til konkurrencemarked, er de kommende års politiske dagsorden på dette område at sikre, at Dan-

mark bliver en del af netværksøkonomien, og at fokus flyttes fra et telekommunikations- til et kommunikationsmarked.

Hvor 90'ernes udfordring var at bryde en monopolsektor op, bliver de næste 3-5 års udfordring at skabe rammer – og rum – der *muliggør* en endnu mere fundamental opbrydning af sektoren og *giver plads* dels til en eksplosiv vækst i kommunikationsmængden, dels til en stadig fortsat konvergens på alle niveauer, i dette ords bredeste betydning. Heri ligger også, at telepolitikken gerne må være sådan indrettet, at den *giver incitament* til og *understøtter* innovationsprægede satsninger og investeringer hos en bred række af markedsaktører.

Hvor fundamentale forandringerne så i praksis bliver, vil afhænge både af forbrugernes ønsker, af de tekniske muligheder og af markedsaktørernes samlede kreativitet.

Med udgangspunkt i dette perspektiv indgik regeringen, Centrum-Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti den 8. september 1999, som opfølgning på den tidligere telepolitiske principaftale fra december 1995 om totalliberalisering af telesektoren, en ny principaftale om de fremadrettede sigtelinier for telepolitikken - danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet.

Den politiske principaftale af 8. september 1999 tager udgangspunkt i forskningsministerens statusredagørelse fra juni 1999 over *resultaterne* af telepolitikken fra 1995-99.

Statusredagørelsen giver blandt andet et detaljeret overblik over den i 1996-99 gennemførte telelovgivning. Denne lovgivning har allerede i den pågældende periode været igennem en række ad hoc tilpasninger og justeringer. Denne arbejdsform har været hensigtsmæssig til at rette op på de første »børnesygdomme«, der viste sig i lovsættet og til at tage højde for de første erfaringer med, hvordan reglerne fungerer i praksis. Den enkeltsags-orienterede tilgang har imidlertid også sin begrænsning og indebærer en risiko for dels at miste det overordnede sigte af syne, dels at overse,